

ner derfor, at den ærede Talers Paastand om, at man nu vil forandre en eengang tagen Bestemmelse, er aldeles urigtig.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Jeg frasælber Ordet.

Beskyldning: Naar en æret Landsthingsmand har udtalt saa aldeles bestemt, at det ikke var hensigtsmæssigt at forandre en Beslutning ved tredje Læsning af et Lovforslag, som af Thinget var vedtaget ved anden Læsning, da skal jeg kun bemærke, at jeg troer ikke, at man i en saadan Almindelighed kan bifalde denne Sætning; thi der kan meget godt tænkes Tilfælde, hvor man ved senere Overveelse af en Sag kommer til den Overbeviisning, at man har taget Feil, og, dersom nu den ærede Forsamling ved senere Overveelse skulde komme til den Overbeviisning, at den foregaaende Beslutning var urigtig, kan jeg dog ikke see, at det, at der under tredje Behandling af Sagen ikke er fremkommet noget Nyt, skulde have tilfølgelse, at Forsamlingen ikke burde forandre den Beslutning, som den selv indsaae ikke var hensigtsmæssig. Men det er tillige af andre Talere paavist, at Sagen stiller sig ganske anderledes, idet det er et aldeles nyt Forslag, som foreligger til Afgjørelse, — et Forslag, som slet ikke har været under Behandling, og derfor slet ikke har været under Afstemning ved anden Behandling. Naar det er blevet anført af den 1ste Landsthingsmand for 10de Kreds (Schytte), at der ikke var fremkommet noget nyt Argument i denne Sag ved tredje Behandling, saa skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at, hvis jeg har opfattet den ærede Ordførers Udtryk rigtigt, saa fremførte han et nyt Argument eller en ny Betragtning af Sagen, som idetmindste jeg ikke tidligere har opfattet, at der var hentydet til (Ordføreren: Jo). Den ærede Ordfører yttrede nemlig, at man burde beholde de 15 Aar, som eengang ere vedtagne, fordi man ikke kunde oversee Forholdet med Hensyn til Mølleneringen, da dette Forhold angaaer hele Landet (Ordføreren: ikke saa let!). Den ærede Ordfører gjør opmærksom paa, at han har yttret, at man ikke saa let kunde oversee dette Forhold, fordi det angaaer hele Landet. Jeg svarer

hertil, at efter min Overbeviisning har Regjeringen overseet hele Forholdet, da den fremkom med dette Forslag. Jeg vilde ansee det for aldeles usforsvarligt af Regjeringen, dersom den var fremkommen med et Forslag til Ordningen af Mølleneringen, uden at have overseet Forholdet for hele Landets Vedkommende. Jeg mener derfor, at, naar den ærede Ordfører siger, at man, fordi man ikke saa let kan oversee Forholdet, skal stemme for de 15 Aar, saa vilde man derved komme ind paa en Veil, hvor man virkelig ikke kan følge den ærede Ordfører; thi derved vilde man jo komme til at antage Forandringer, om hvilke man slet ikke vidste, om de vare hensigtsmæssige eller ikke, og det var dog det, som først skulde godtgjøres. Med Hensyn til det oprindelige Forslag, da antager jeg, at den Termin, som er fastsat af 5 Aar, var den rigtige, og, skøndt jeg derfor havde ønsket, at baade Forslaget om de 15 Aar og om de 10 Aar vare blevne forkastede, saa skal jeg, da de 10 Aar nærmest sig meer de 5 end de 15, stemme for dette Forslag. Der er af den 1ste Rigsdagsmand for 10de Kreds (Schytte) blevet gjort opmærksom paa, at det ikke gif an at sammenligne Møller med andre Fabrikker, fordi der er paalagt Møllerne Hartkorn og derved Hartkornsskatter. Det forekommer mig dog, at denne Indvending ikke kan gjøres med Hensyn til Regjeringens Forslag; thi i Regjeringens Forslag var det udtrykkeligt foreslaaet, at Hartkornsskylden skulde ophøre for Møllerne (Nei! Nei! Ordføreren: Dette Duffe er udtalt i Motiverne.) Ja, i saa Henseende har jeg, ved at gjenneemsee Bestemmelsen, forvexlet Udvalgets Forslag med Lovforslaget, og derved seer jeg altsaa, at det Argument, jeg vilde hente derfra, ikke vil kunne gjenneemføres; men alligevel skjønner jeg dog ikke, at det egentlig kan have nogen afgjørende Indflydelse paa dette Forhold. Jeg skal i saa Henseende henholde mig til hvad den 1ste Rigsdagsmand for 7de Kreds (Simons) har udtalt, at Regjeringen maatte være fuldkommen berettiget til at foreslaae Forandringer i de nærværende Love om Mølleneringen.

Ordføreren: Den sidste ærede Landsthingsmand udtalte, at det Argument ikke tid-